

D ů v o d y :

Neodporuje nijak zásadě oficiálnosti ovládající exekuční řízení, zřekne-li se dlužník práva na ponechání nezbytných obytných místností podle § 105 ex. ř. mu příslušejícího, a uzavře-li s vnuceným správcem o svém dosavadním bytu nájemní smlouvu (srov. Neumannův komentář k ex. ř. z r. 1928 str. 408 a rozh. býv. nejv. soudu ve Vídni ze dne 15. prosince 1908 Rv II 896/08 čís. 1236 úř. sb.). Podle žaloby se žalovaný zavázal z místností jím dosud užívaných platiti žalobci jako vnucenému správci úplatu (nájemné), čímž vzdal se — byť i jen mlčky — svrchu uvedeného práva, nehledíc ani k tomu, že právo to se vztahuje pouze na nezbytné obytné místnosti, nikoli na místnosti obchodní a živnostenské. Uzavřel-li však žalovaný se žalobcem jako vnuceným správcem nájemní smlouvu, může žalobce uplatňovati též nárok na zrušení této nájemní smlouvy pro neplacení nájemného podle § 1118 obč. zák. pořadem práva.

Čís. 14500.

Služební poměr ujednaný na zkoušku může býti zrušen ihned při nastoupení; zaměstnavatel není povinen připustiti zaměstnance k práci (§ 12 odst. 2 zák. čís. 244/22 Sb. z. a n.).

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 3. září 1935, Rv III 508/35;
důvody viz Úř. sb. čís. 2171.)

Čís. 14501.

Exekuci vnucenou správou lékárnické živnosti lze vésti jen tehdy, provozuje-li povinný lékárnu s více než čtyřmi pomocníky.

(Rozh. ze dne 5. září 1935, R I 731/35.)
Stejně: Úř. sb. čís. 1135.

Prv ý s o u d zrušil k návrhu povinného exekuci vnucenou správou živnosti lékárnické proto, že zabavenou živnost provozoval povinný osobně toliko s jednou pomocnou silou (§ 341 ex. ř.). Re k u r s n í s o u d návrh zamítl. D ů v o d y: Podle § 341 ex. ř. není přípustna exekuce vnucenou správou anebo propachtováním u rukodílných a takových živností na koncesi, při nichž se vyžaduje při nastoupení zvláštní způsobilost, když živnost jest provozována majitelem živnosti osobně, nebo nejvýše spolu se čtyřmi spolupracovníky. Toto ustanovení vztahuje se jen na provozování živností podle živnostenského řádu. Provoz živnosti lékárnické nespadá však podle čl. V. vyhlášovacího patentu k živnostenskému řádu pod ustanovení živnostenského řádu, nýbrž jest upraven zákonem ze dne 18. prosince 1906 čís. 5 ex 1907. Není tudíž zrušení exekuce odůvodněno.

N e j v ý š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.